

Tredje söndagen i fastan, Vad tror vi på? Markus 19:14-32, VARNING FÖR TRON

Om jag skulle fråga vem som helst av er här om ni är troende så skulle jag få ett ganska självklart ja till svar. Och att vara troende är inte så pjåkigt, det är rent utav grymt bra. Men man ibland behöver man kanske också ställa sig frågan, vad tror jag på? Nu blir det lite krångligare men vi skulle nog ändå veta vad vi borde svar. Långt bak i hjärnan ligger väl trosbekännelsen och skvalpar så nog kunde vi med säker röst börja rabbla saker som att Jesus är avlad av den Heliga Maria och att han är Guds son. Åter igen är detta en grym sak att tro. Det är en grund att bygga hela livet på. Men så kanske någon irriterande person fortsätter och frågar, jaha och vad leder detta till i ditt liv då? Nu blir det lite lurigare.

Men att det vi tror ska ha konsekvenser är inget unikt för kristendomen. Vi har samma krav på andra. När socialdemokraten Göran Persson blir godsägare ifrågasätter vi om han verkligen tror på det socialdemokratiska idéerna. Och om vi mött en militant vegan på McDonalds med en härlig Big Mac i munnen så skulle vi tvivla på om de där idéerna i själva verket inte bara är en ursäkt för att få en gemenskap och identitet. Det kan vara ganska jobbigt när någon blir så där närgången ens eget liv. För att få belackaren att tystna vill man gärna använda bibelordet om att inte döma som en paj att trycka upp i ansiktet. Nu har vi väl inte det bekymret här i vår konflikträdde del av världen. Att hålla sig till sitt är väl lika Svenskt som köttbullar. Ingen ska komma och tro att han är för mer än någon annan. Eftersom jag är lika mycket svensk som någon annan kommer inte heller jag att börja ifrågasätta någons tro. Men det finns en som definitivt inte tvekar att ifrågasätta allas vår tro. Nämligen Janne Josefsson som är gäst här idag...

Nu är inte vår tro nästa veckas stora nyhet på uppdrag granskning men när vi möter den man som rannsakat oss så skulle vi kanske önskat att det vart herr Josefsson istället. Det är givetvis Jesus som är vår rannsakare. Mannen som både är målet för vår tro och dess kanske största utmanare. För Jesus är inte nöjd med våra ord. Han undrar vad tron leder till, vilka konsekvenser den har. Han inte bara ifrågasätter varför vår tro på att han är Guds son inte leder till större konsekvenser utan om dessa saknas ifrågasätter han om vi ens har tron. Nu börjar detta bli lite hårt och dömande kanske. Och det är det men Jesus har rätten att döma oss stenhårt på grund av den enkla anledningen att han också erbjuder oss hjälp. Om du står vid den öppna flyplansdörren redo att dela ut fallskärmar så har du rätten att kalla de som hoppar utan att ta emot en för dumma.

I dagens text så möter Jesus en man som kommer och ber honom om hjälp. Mannen är en av många andra som söker Jesus hjälp i evangelierna. Och jag tror att man kan se en viss given gång i dessa möten. En gång där en del måste ta varje steg medans andra kan hoppa över något steg. Låt oss gå igenom dessa steg och försöka se hur de avspeglar sig i våra liv.

Jesus identitet

När mannen kommer till Jesus är det för att få hjälp. Han har en stor nöd i sitt liv och ser Jesus som lösningen. När Jesus kommer ner från berget där några få lärjungar fått se hans härlighet söker sig mannen fram mot Jesus. Jesus som sett uppståndelsen frågar vad som står på och då tar mannen till orda. Och det första hans säger, för att visa sin respekt, är *Mästare*. Nu är det ju inte dåligt att bli kallad för mästare. Skulle någon kalla en av oss för mästare så skulle vi nog bli ganska generade, lite olustiga också kanske, men nog skulle det

ge självförtroendet en rejäl skjuts. Men Jesus har precis varit på förklaringsberget. Det är bara knappt en vecka sedan Petrus proklamerat att Jesus är Messias. Och det är här det blir problem. Att kalla Anders Svensson för en bra fotbollspelare är helt riktigt och lite artigt smickrande, men att säga det samma till Maradona eller Zidane blir helt fel. Jesus är oändligt mycket mer än en mästare, han är Guds egen son, Gud själv. För mannen med sin sjuka son framstår Jesus på detta sätt som ett verktyg för Gud. Och det leder till att Jesus inte helar pojken redan här. Istället inleder han ett samtal med mannen. Till och med när pojken förs fram till honom och får ett anfall så bryter inte Jesus av och helar pojken utan istället frågar han pappan hur länge sonen varit sjuk. Här ligger pojken och vrider sig av spasmer och slits sönder av en ond ande och vad gör Jesus, han ber om en sjukdomshistoria.

Det är ingen tvekan om att mannen som sökt upp Jesus här har en stor nöd men utan tro så är inte detta en lösning. Vi kan komma med trasiga liv, med enorma behov men om vi inte har rätt tro så hjälper inte det. Det är helt avgörande att vi ställer oss frågan vem Jesus är för mig. Vem tror jag egentligen att han är. För i slutändan kommer han bli precis den i vårt liv som vi tror att han är. Tror vi att han är en vishetslärare kommer han vara en sådan i våra liv. Ser man som Lena Andersson Jesus som en manipulerande och makthungrig kvinnoutnyttjare så kommer han inte bli något mer än så. Men om vi tror att han är Guds son då kommer han också att påverka våra liv som Gud själv.

Mannen som sökte upp Jesus berättar för Jesus hur illa det varit och sedan sammanfattar han sin bristande tro med att bönen "Men förbarma dig över oss och hjälp oss, *om du kan*" (v 22). Vem vi tror att Jesus är får konsekvenser för hur vi lever våra liv. Tvivlar vi på vem Jesus är så kommer vi givetvis också att tvivla på vad han kan göra.

Jesus utmaning

Till och med Jesus verkar bli lite bragd ur fattningen av mannens slutliga otro. Efter att just ha träffat Elia och Mose så blir mannens tvivel antagligen ännu mer irriterande och Jesus svarar aningen kort "Om jag kan". Om Jesus levte idag tror jag att han skulle fortsatt med, skojar du eller? Kanske tänkte han i sitt stilla sinne på den naturliga frågan, varför är du här annars. Och samma fråga kan vi kanske ställa oss själva när vi sitter här i kyrkan. Om vi inte tror att Gud kan påverka oss, förändra våra liv och verkligen möta oss, vad gör vi då här. Sedan går Jesus vidare och säger något som utmanar mannens tro, som sätter allting på sin spets. "Allt är möjligt för den som tror". Om inte detta är ett utmanande uttalade så vet jag inte vad som är det. Det skulle ju inte vara något problem om en Ulf Ekman från Livets Ords unga år sagt något liknande, då kunde man bara avvisa det med att det är att gå för långt. Men nu är det Jesus själv som säger det. Allt är möjligt för den som tror.

Nu kan ju Jesus ta i bara för att göra en poäng tydlig. Vi minns ju hans liknelse med kamelen och nålsögat. Men jag är helt övertygad om att Jesus menar precis vad han säger här. Och det är inte så konstigt som det först låter. Klart att i oss själva kan inte åstadkomma något alls men om vi med tron kopplar in oss i Jesus, då kan det hända saker. För den som är långhårig antar jag att hårbåls är ett alldeles lysande verktyg. När man med sin imponerande man kommer ur duschen så hjälper det inte om hela familjen samlas och börjar blåsa på huvudet. Men när man kopplar in den i eluttaget, då kommer effekten.

Mannen som Jesus talar med tar in vad Jesus säger och inser att Jesus är mer än ett verktyg. Jesus sa inte att allt är möjligt för mig som tror. Mannen kom till Jesus för att tala om för honom vad han skulle göra som mästare, Jesus svarade mannen med att berätta vad han skulle göra som människa. På detta sätt pekar Jesus både på vad vi måste göra och på vem han är. Vi måste själva handla, vi måste själva tro och koppla in oss i Jesus. Mannen trodde att Jesus skulle kunna hela hans pojke med hjälp av sin tro men Jesus gjorde klart att det som skulle ske var tvunget att ske utifrån mannens egen tro. Och mannen börjar också tro på Jesus ord om att han själv måste ha en tro.

Att uttrycka sin egen tro

Det finns ingen sann tro som inte kommer till uttryck. Dagens episteltext kommer från Upp 3:14-19 där Johannes förebrår församlingen i Laodikeia för att de blivit ljumma. Hur kan han veta det kan man fråga sig, inte ens Johannes kunde titta in i själen på en annan människa. Men det är inte heller deras övertygelser i sig han vänder sig mot. Istället skriver han att han känner deras gärningar och genom dem vet att deras tro är ljummen. Att tron leder till gärningar är egentligen inget konstigt. Allt vi fyller oss med påverkar vilka vi är och vad vi gör.

Mannen som stod inför Jesus med sin son uttrycker sin tro på Jesus makt genom en bön "hjälp min otro". Bönen kommer verkligen från hjärtat, man kan till och med läsa att han ropade den, den bara svämmade över. Det viktiga här är inte vad mannen bad om utan att han insåg att den han stod inför var målet för hans bön. Vi börjar med att bygga en tro på att Jesus ord är sanna när han säger att vi måste tro på vem han är. Sedan följer tron på vad han kan göra. När man inser vem Gud är, när man tror att han är Gud själv då kommer vi också be om honom om hjälp.

Jesus svarar på bönen

Genom att hela pojken så uppfyller Jesus både mannens bön om hjälp och sitt eget ord om att allt är möjligt för den som tror. För andra som möter Jesus i evangeliet går denna process mycket fortare. En del är som kvinnan med blödningar, hon som bara vill röra vid hans mantel övertygad om att det kommer göra henne frisk. Dessa har redan en tro på vem Jesus är och vad han kan göra. Andra är som folket i Jesus hemstad som aldrig inser vem Jesus är och därför kan inte Jesus göra några under där. Men tron är helt avgörande. När Jesus vänder sig till kvinnan med blödningarna som nu är helad säger han till henne "din tro har hjälpt dig" (Mark 5:34).

Varning för tron

Som jag inledde kan Jesus verkligen vara väldigt genomskådande men hans enda mål är att vi ska finna tron. Jag tror det är viktigt att inse att tron påverkar våra liv och att våra liv påverkar tron. Det vi lägger tid på kommer att påverka oss. Att prioritera tron genom bön, lovsång och bibelläsning är viktigt. Vi är säkert alla olika men jag vet så tydligt i mitt liv att när jag inte get Gud den här tiden så försvinner Jesus som person från mitt böneliv. Inte så att han inte är där men att säga namnet på någon man inte känner blir aldrig personligt.

Men ger vi Gud tid och uppmärksamhet, om vi bygger upp vår tro så kommer det att påverka våra liv. Ängslan och stress kan bytas ut mot frid och lugn. Osäkerhet inför livet kan bytas

mor ett liv med mening. För när vi ger Jesus chansen att använda oss så sätter han oss genast i första ledet. Han har en tro på oss som vi själva aldrig kan uppbåda. Men jag vill också dela ut en varning för en tro som brinner påverkar allt vi gör. Beslut vi tar, prioriteringar vi gör, allt kommer att påverkas när vår tro på att det verkligen är Gud själv som lyssnar när vi ber och som dog för våra synders skull blir levande. Detta innebär inte att nåden begränsas, hur bräcklig och svag vår tro än är så är vi räddade om vi tar emot Jesus i våra liv. Frälsningen får vi på grund av vad Jesus gjort men våra liv som kristna kan ta sig olika vägar. Min bön är att vi inte ska vara nöjda med det vi har utan törsta efter mer. Inte för att det vi har inte är bra men för att det Gud vill ge är ännu bättre. Ett liv där tron blir en mening för livets alla delar.